

Kun kolmesta tulee neljä

KAHDEN IHMISEN suhteessa on vuorovaikutusta kahteen suuntaan: A<>B (A:sta B:hen ja B:sta A:han). Kolmen ihmisen yhteisössä vuorovaikutussuhteita on A<>B, A<>C sekä B<>C eli erilaisia vuorovaikutussuhteita on yhteensä kuuteen suuntaan. Neljän ihmisen yhteisössä suhteita syntyykin jo huomattavasti enemmän: A<>B, A<>C, A<>D, B<>C, B<>D sekä C<>D eli yhteensä 12 suuntaan. Muutos kolmen hengen perheyksiköstä neljäksi siis tuplaa erilaisten vuorovaikutussuhteiden määrän. Asiasta lienee kirjoitettu ihan tieteellisestikin, mutta en syvenny asiaan tässä sen enempää.

Odotamme tällä hetkellä tietoa hyväksynnästäme kohdemaan jonoon. Kohdemaammekin on vaihtunut odotuksen aikana, ja tyttäreemme saa toivottavasti siskon tai veljen samasta synnyinmaasta kuin on itsekin lähtöisin. Vuorovaikutusasia nousi mieleeni, kun vierailimme tutuillamme, joiden toinen lapsi on ollut kotona noin vuoden. Kaaoksen, tai poliittisemmin sa-

nottuna ”toiminnan”, määrä on kuulemma enemmän kuin kaksinkertaistunut. Tämä johtuu monesta asiasta; uudesta perhedynamiikasta ja tilanteesta, lasten persoonallisuuden piirteistä ja heidän suhtautumisestaan muutokseen, vanhempien uudesta roolista kahden lapsen vanhempina, kauppalistan transformaatiosta, ruokailun muutoksista ym. Kukin perheenjäsen suhtautuu tilanteeseen yksilöllisesti.

Mietin asiaa omalta kantiltamme: Olemmeko varautuneet perhedynamiikan muutokseen? Luulemmeko, että neljäs perheenjäsen istuu joukkoon tuosta noin vain? Miten esikoinen suhtautuu asiaan? Tuleeko taantumista? Miten käy vanhempien oman yhteisen ajan, jota ei ole muutenkaan liikaa lapsiperheissä? Ehdinkö huolehtia omasta hyvinvoinnistani? Viekö kasvanut toiminnan, viestinnän ja vaatimusten määrä kaiken energian? Ihmisen kapasiteettihan ei tuosta vaan kasva, jokaisella on määränsä annettavana.

TÄMÄ JOHDATTI toisen havainnon äärelle: meidän tulee vanhempina jakaa jaksamistamme ja huomiotamme entistä huolellisemmin. Muuten poltamme itseämme loppuun, kun yritämme luoda lapsille onnellista ja turvallista lapsuutta. Jos apua on saatavilla ja sitä voi käyttää, siihen kannattaa tarttua. Onneksi meillä on lähellä ja saatavilla isovanhempia, jotka haluavat osallistua lastenlastensa elämään. Kun meistä tulee neljän hengen perhe, voi vain arvaila, miten arki tulee muuttumaan. Tämän läpikäyneiden mielestä juuri tämä muutos on se kaikkein suurin. Mutta tärkeintä ei saa unohtaa: Elää ja olla tässä hetkessä. Nauttia maailmasta lapsen silmin ja ihaila lapsen jatkuvia oivalluksia. Antaa vartti tai puoli tuntia jakamatonta huomiota, kun tulee töistä. Unohtaa työasiat ja keskittyä yhdessä olemiseen. Nauttia elämästä sellaisena kuin se eteen tulee. Hyvää kesää ja iloista odotusta kaikille odottajille!

Sami

TIETOA ja omakohtaisia kertomuksia odottajille osoitteessa www.adoptioerheet.fi/odotus.